

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Udrag fra Herre Gud, hvor længe

Citation: Bording, Anders: "Digte. - 1984", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 297.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-idm140114461713808/facsimile.pdf> (tilgået 07. maj 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

176.

[1] *Poenitentiale Consolatorium, seu Sylvia Renata,*
And. Bordingii

J den Tone: [Sylvia, hvor længe.]

1.

Herre Gud, hvor længe
schal din vrede strenge
Plage mig, oc ieg dig
For min Synd betale
Skal det da, være saa
Er det slet, din forsæt
Aldrig at huusvale?

2.

Herren ô mig Arme
Vil sig ey forbarne
Jeg derfor, saadan gaar
Oc *Melancholêrer*
Min Jdræt, er kun slet,
Tvungen verk, i hvor sterk
Jeg paa trøst *studerer*.

3.

Ynkelig ieg raaber
Oc forgieves haaber
Nat oc dag, med stor Klag
Dig igjen at finde
Men ieg plat, er forlat
Suk oc taar, ej formaar
Dig at overvinde.

[2]

4.

Med fuld dybe tanker,
J din Lov ieg vanker,
Om Jeg ej, nogen Vej
Finde kand til glæde;
Men ieg seer, Loven meer
Tænde vild', helveds Jld,
Oc til pinen lede.

5.

Blant *Guds* børn ieg vilde
Sorgen at formilde
Med attraa, lyde [p]jaa
Evangelii stemme
Men ô Nej, Jeg kand ej
Tro saa let, du saa slet
Skulde Synden glemme.

6.

Andre mig saa Spørge,
Hvorfor vilt du sørge?
Naar engang, schal din Sang
Endes om Guds vrede?
Jeg derpaa, svarer saa
Jeg det gjør, aldrig før
Herren mig vil glæde.

7.

Instrumenter Søde,
Sorgen Skulde møde
Maa nu staa, i en Vraa
Hvo vil derpaa spille?
Fiol oc Lut, er nu brudt,
Harpe sød, du min Nød
Svaler ej, tie stille.

[3]

8.

David's hierte stillis,
Magdalena Skilles
Fra sin Synd, fuul som Dynd,
Peder Naade gives,
Tolderen, Røveren,
Dig igjen, faar til Ven
Eenest ieg fordrives.